

Posudek oponentky diplomové práce

Petra Teršlová: Právní úprava světového kulturního a přírodního dědictví

Rozsah práce: 93 stran včetně seznamu literatury a příloh

Datum odevzdání práce: 7.4.2014

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Téma ochrany přírodního a kulturního dědictví je otázkou pro právo životního prostředí, ale též společnost jako celek poměrně aktuální. Jednak v otázce zachování těchto statků a možnostech a vůli státu k tomu (finančně, technicky) přispívat. Za druhé teoreticky v rovině zvažování, zda ochrana kulturního dědictví je součástí práva životního prostředí či nikoliv.

Ochrana kulturních a přírodních statků je trvalou záležitostí, která právě svou trvalostí vyžaduje permanentní péči. Proto i diskuse o jejím zajištění je důležitou otázkou.

Diplomantka téma zpracovala popisným způsobem, nicméně odkázala též na připravované změny legislativy na daném úseku, tedy na vývoj de lege ferenda.

2. Náročnost tématu

Diplomantka zpracovala zvolené téma na standardní úrovni. Použila běžně dostupné zdroje včetně on-line pramenů.

Práce je spíše popisná, podrobnější analýze vybraných otázek se věnuje spíše v malé míře.

Téma považuji za středně náročné. Pozitivně je třeba hodnotit práci s prameny mezinárodního práva.

3. Hodnocení práce:

V části první, kapitole první jsou vymezeny základní pojmy. Jedná se o prostý popis. Díky tomu, že je výklad doprovázen odkazy na relevantní literaturu, nejde o zbytečný opis pojmů. Na druhé straně by tyto pojmy i tak mohly být zařazeny do celistvého textu.

V kapitolách 2 a 3 je shrnut vývoj právní úpravy ochrany kulturního a přírodního dědictví.

V rámci popisu institucionálního zajištění na straně 24 postrádám odkazy na právní úpravu, která evropské dědictví v rámci EU upravuje. Z textu není jasné, z čeho diplomantka vychází.

V rámci textu o EU se pak práce nezabývá institucionálním vývojem, ale vývojem právní úpravy. To by mělo být spíše součástí předchozích kapitol.

Dále jsou rozebrány hlavní mezinárodní úmluvy na zvoleném úseku.

Část třetí je věnována právní úpravě zápisu statků na seznam světového dědictví.

Kritéria vypisovaná na straně 38, pokud nejsou blíže komentována, by mohla být obsažena spíše v příloze. Při uvedení počtu památek v indikativním seznamu na straně 41 doporučuji zpřesnit formulaci ve vztahu k poslední aktualizaci v roce 2012 (zda jde o aktuální počet či počet k aktualizaci roku 2012).

V části čtvrté jsou popsány programy UNESCO na ochranu přírodních a kulturních hodnot.

V této části upozorňuji na chyby v odkazech na přílohy.

Pokud jde o uvedení začlenění BR v rámci chráněných území ČR (strana 50, 51), předpokládala bych spíše, že tomuto se bude komplexně věnovat zvláštní část práce o právní úpravě ČR.

V rozboru právní úpravy ČR se diplomantka zabývá nejprve památkovým zákonem. Zde nastiňuje vztah tohoto zákona k novému občanskému zákoníku. V této věci by bylo vhodné podrobněji rozvést závěry převzaté z prezentace památkové inspekce. Ostatně rozbor zásady

„superficies solo cedit“ by umožnil prokázat právně technické/analytické schopnosti diplomantky. Jinak samozřejmě závěry zde uvedené jsou relevantní.

V části věnující se zákonu o ochraně přírody a krajiny považuji převzatý výpis principů na straně 61 a 62 za nadbytečný. Pokud by byl úžeji vztažen na téma práce, pak má jistě větší význam. Dále jsou jen stručně shrnuty základní nástroje ochrany přírody.

V dalších částech je stručně popsána právní úprava posuzování vlivů na životní prostředí a stavebního zákona.

Bohužel zde nejsou vyzdvížena specifika týkající se ochrany kulturního a přírodního dědictví.

V části práce věnované české právní úpravě chybí vyjasnění toho, jakým způsobem se do ní promítají požadavky mezinárodních úmluv a předpisů EU. Na tomto místě bych přitom uvítala např. hodnocení programů UNESCO v rámci ČR.

Na straně 67 a násl. Diplomantka poukazuje na určité nedostatky právní úpravy s odkazy na dostupnou literaturu a jiné zdroje.

Závěr práce považuji za velmi pěkný a kvalitní. Zde se objevuje komplexní charakteristika zkoumaného úseku včetně konkrétních návrhů de lege ferenda. Ohledně vynucování sankcemi (čl. 12 Úmluvy) lze konstatovat, že jejich směr by měl být opravdu zejména preventivní.

4. Otázky k zodpovězení při obhajobě:

V jakém směru si lze představit širší uplatnění dobrovolných nástrojů v ochraně přírodních a kulturních památek?

Je možné a žádoucí sjednotit ochranu přírodních a kulturních památek v právním řádu ČR?

5. Doporučení práce k obhajobě.

Práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Praze dne: 15.4.2014

.....
JUDr. Tereza Snopková, Ph.D.
oponentka diplomové práce